

HATED WITHOUT A CAUSE

காரணமின்ற வெறுக்கப்படவர்

ஆதீயாகமம் - 37

“அன்புக்கு பொறாமை இல்லை.” -1கொரிந்தியர் 13:4

யோசேப்பு மற்றும் அவனது சகோதரர்களின் வரலாறு அதன் எளிமை மற்றும் அழகில், பல்வேறு தோற்றங்களில் மிகுந்த ஆர்வமுடையதாகவும் போதனைக்குரியதாகவும் இருக்கிறது. மற்ற பிள்ளைகளைக் காட்டிலும் ஒரு குழந்தைக்கு அதீக முக்கியத்துவம் கொடுப்பதால் குழந்தைகளிடையே பொறாமையின் ஆவியை வளர்க்கும் பெற்றோரின் ஞானமின்மையைப் பற்றிய ஒரு பாடமாக இருக்கிறது. இன்னொரு பாடம், யோசேப்பு தனது கனவுகளை தனது சகோதரர்களிடம் கூறியது போல, இருக்கமற்ற காதுகளிடம் நமது கனவுகளை கூறுகிற ஞானமின்மையைப் பற்றியதாகும். ஒரு கனவில் யோசேப்பின் கோதுமை அரிக்கட்டை மற்ற பதினொருவரின் அரிக்கட்டுகள் வணங்கி நிற்கின்றன. மற்றொரு கனவில் சூரியன், சந்திரன் மற்றும் பதினொன்று நடசத்திரங்களும் யோசேப்பை வணங்கின.

யோசேப்பு இந்த கனவுகளை கண்டதீனால் அவனை குற்றப்படுத்த முடியாது. பெரும்பாலான கனவுகள் அஜீரணத்தீனால் வருகிறதாக இருக்கும். ஆனால் இது அப்படியல்லாமல் கர்த்தரிடத்திலிருந்து வந்தது. இந்த கனவை யோசேப்பு கபடமில்லாமல் தனது சகோதரர்களிடத்தில் கூறியதைக் கூட நாம் குற்றம் சொல்ல முடியாது. இது தெளிவாக கர்த்தர் செய்ய வேண்டும் என்று நினைத்த காரியமாக இருந்தது. கர்த்தர் யோசேப்பின் சகோதரர்களின் பொறாமையையும், அது அவர்கள் மனதில் எப்படி வளர்க்கப்படும் என்பதையும் முன்னமேயே அறிந்தவராயிருந்தார். அதற்கான சந்தர்ப்பத்தை அவர் கொடுத்தார். ஏனெனில் யோசேப்பின் பின் வருகிற அனுபவங்களை அவர் முன்னரே தீட்டம் செய்திருந்தார். அவனது சகோதரர்களின் பொறாமை அந்த தீட்டம் நிறைவேற உதவியது.

ஒருவரது சுய உண்மையை பிறருக்கு அறியப்பண்ணுவது அவசியமற்றது என்பது ஞானத்தீன் ஒரு பகுதியாக இருக்கிறது. ஏனெனில் அது எதிர்ப்பை எழும்பப்பண்ணும் என்ற பாடத்தை பொதுவாக நாம் கற்றுக்கொள்கிறோம். இந்த கருத்தை ஆதீரிக்கும் விதமாக இயேசு கூறுகிறதாவது : “உங்கள் முத்துக்களைப் பன்றிகள் முன் போடாதேயுங்கள்; போட்டால் தங்கள் கால்களால் அவைகளை மிதித்து, திரும்பிக்கொண்டு உங்களைப் பீரிப்போடும்.” தேவனுடைய தீட்டம் மற்றும் கீரிஸ்தவ நம்பிக்கைகளுக்கடுத்த மிக ஆழந்த சுத்தியங்களை யாருக்கொன்று உத்தேசித்திருக்கிறாரோ அதாவது சாந்த குணமுள்ளவர்களைத் தவிர வேறு யாருக்கும் சொல்லாதிருப்பது நல்லது.

யோசேப்பு மேச்யாவுக்கு முன்னடையாளம்

இதற்கு முன் நாம் சொன்னதோடு கூட இன்றைய வேதாகம பாடத்தில் முக்கியமான அம்சம் என்னவென்றால் யோசேப்பை மேசியாவாகிய கீரிஸ்துவை தீர்க்கத்தரிசன சித்திரம் அல்லது ஒரு நீலாக அடையாளம் காணுதல் ஆகும். யோசேப்பின் சகோதரர்களின் பொறாமை அவனை கொலை செய்ய சதி செய்து, பின்னர் அவனை எகிப்தில் அடிமையாயிருக்க விற்றபொழுது, அவன் தனது சகோதரர்களிடம் தயவு உடையவனாகவும் இருக்கத்தை எடுத்துச்செல்கிறவனாகவும் இருந்தான். அவனது சகோதரர்கள் காரணமில்லாமல் அவனை வெறுத்தார்கள். அவன் நல்லவனாகவும் தனது தந்தைக்கு அன்புள்ளவனாகவும் இருந்ததாலும் தேவன் கனவு மூலமாக அவன் உயர்த்தப்பட போவதை காண்பித்ததாலும் மட்டுமே அவனை வெறுத்தார்கள்.

யோசேப்பின் சகோதரர்கள் இப்படியாக சொல்லியிருக்க வேண்டும் : “நாம் இவ்வளவாய் உயர்ந்த ஒரு சகோதரனை பயற்றிருப்பதால் நாம் களி கூருவோமாக. ஒரு உயர்ந்த நிலைக்கு அவன் உயர்த்தப்படுவது தேவனுடைய சித்தமாக இருந்தால் நாம் களிக்கூருவோமாக. தேவன் நமது முற்பிதா ஆபிரகாம் மற்றும் ஈசாக்கு மற்றும் நமது பிதா யாக்கோபுக்கு செய்திருந்த வாக்குத்தத்தம் இப்படியாக ஒரு நிறைவேறுதலைப் பெறும். தேவன் எது உயர்ந்த வழி என்று நினைக்கிறாரோ அந்த வழியில் அவரது ஆசீவாதங்கள் வருவதாக. அவன் தேவனுக்கு பிரியமானவனாகவும் நமது பிதா யாக்கோபுக்கு பிரியமானவனாகவும் இருப்பதால் நமது சகோதரனோடு நாம் களிக்கூருவோமாக. நாம் அவனது குணலட்சணத்தை பின்பற்ற நாம் மென்மேலும் நாடுவோமாக.” ஆனால் அவர்கள் கொடுரோமாக இருக்கும் அளவுக்கு பொறாமை கொண்டு, முதலில் அவனை கொல்ல தீர்மானித்து, பிறகு ஒரு மாற்றாக அவனை அடிமையாக விற்க தீர்மானித்தார்கள்.

“ருகாந்தரமல்லாமல் அவனை பகைத்தார்கள்”

ஆனால் தேவன் யோசேப்புக்கு தொடர்ந்து கிருபை செய்தார். ஒரு அடிமையாக அவனை ஆசீர்வதித்து, அநேக பாடுகள் மூலமாக, கடைசியில் பார்வோனுக்கு அடுத்தபடியாக அதீகாரமும் வல்லமையும் உடையவனாக எகிப்தின் அரசாச்சியில் உயர்த்தினார். பிறகு நாட்டின் பஞ்சம் யோசேப்பின் சகோதரர்களை எகிப்திற்கு கோதுமை வாங்க விரட்டியது. இப்படியாக, பதினொருவரின் அரிக்கட்டுகள் யோசேப்பின் அரிக்கட்டை வணங்கி நின்றது மூலமாக விளக்கப்பட்ட, அவனது சகோதரர்கள் அவனை குனிந்து வணங்குவார்கள் என்ற அவனது கனவு நிறைவேறியது.

பிற்பாடு, அவனது தந்தையும் முழு குடும்பமும் எகிப்துக்கு வந்து கோசேன் நாட்டில் குடியிருக்கும் போது, அவர்கள் அனைவரும் எகிப்திய அரசாங்கத்தீன் பிரதிநிதியாக அவனை வணங்கினார்கள். இப்படியாக அவனது இரண்டாவது கனவும் நிறைவேறியது. ஆனால் இந்த அனுபவங்கள் அனைத்தும் இருண்ட காலத்துக்குரியவைகளாயிருந்தன. யோசேப்பு சிங்காசனத்திற்கு உயர்த்தப்படும் காலம் வரை அவனது குடும்பத்தில் மற்றவர்களைக் காட்டிலும் தேவன் அவனை குறைவாக நேசித்தார் என்று அவர்கள் அனைவரும் நினைத்தார்கள். பிறகு எல்லாமே மாறிப்போனது.

“ஒவைகள் நூன் அர்த்தமுடையவைகள்”

இவையனைத்தீன் ஞான அர்த்தத்தை இயேசுவுக்கு பொருத்திப் பார்த்தால், முகாந்தரம் இன்றி அவரும் கூட பகைக்கப்பட்டார். சங்கீதம் 69:4 ல் நாம் வாசிப்பதாவது : “நீமித்தமில்லாமல் என்னை பகைக்கிறவர்கள் என் தலை மயிரிலும் அதீகமாக இருக்கிறார்கள்.” இயேசு இந்த வசனத்தை குறிப்பிட்டு, தமக்கு அதை ஒப்பிட்டு கூறுகிறதாவது : “முகாந்தரம் இல்லாமல் என்னை பகைத்தார்கள்.” (யோவான் 15:25) இயேசுவை சிலுவையிலறந்த யூதர்கள் அவரது சகோதரராயிருந்தார்கள். ஆனால் மரணத்திற்கான முகாந்தரம் அவரிடம் காணப்படவில்லை.

அவர்கள் அவரை சிலுவையில் அறைய வேண்டும் என்று சொன்னது பொறாமையினால் என்பதை நாம் அறிந்து கொள்கிறோம். ஏனெனில் அவரது கிரியைகள் நல்லதாக இருந்தன. அவர்களது கிரியையானதாக இருந்தன. ஏனெனில் அவர்களைக் காட்டிலும் அவர் கர்த்தருடைய வழியை மிகவும் சரியாகப் போதித்தார். ஏனெனில் அவர்களும் மற்ற அனைவரும் அவர் மேசியா என்று அறிந்து கொள்ளக்கூடிய காலம் வரும் என்றும் அவர் வல்லமையோடும் மிகுந்த மகிழ்ச்சோடும் வருகிறதை கண்டு முழங்கால்கள் யாவும் முடங்கும் என்றும் அறிவித்தார்.

யோசேப்பை, ஆபத்து, துரோகம் மற்றும் அவமானம் ஆகியவை எகிப்தின் அரியாசனத்தில் கணத்தீர்கும் மகிழ்ச்சோடு கொள்கிறோம். ஏனெனில் அவரது கிரியையானதாக இருந்தன. அவர்களது கிரியையானதாக இருந்தன. ஏனெனில் அவர்களைக் காட்டிலும் அவர் கர்த்தருடைய வழியை மிகவும் சரியாகப் போதித்தார். ஏனெனில் அவர்களும் மற்ற அனைவரும் அறிந்து கொள்ளக்கூடிய காலம் வரும் என்றும் அவர் வல்லமையோடும் மிகுந்த மகிழ்ச்சோடும் வருகிறதை கண்டு முழங்கால்கள் யாவும் முடங்கும் என்றும் அறிவித்தார்.

“நாம் அவரோடு பாடுப்பால்”

தேவனுடைய மாபெரும் திட்டத்தில் இயேசு மாத்தீரம் உலகத்தின் மேசியாவாக சிங்காசனத்தீர்கு உயர்த்தப்படாமல் அவரோடு கூட ஒரு சகோதரர் கூட்டம் அதே கனம், மகிழ்ச்சை, சாகாமை ஆகியவற்றில் உயர்த்தப்படுவார்கள் என்று வேத வாக்கியங்கள் நமக்கு உறுதீயளிக்கின்றன. இந்த சகோதரர்கள் தேவனுடைய மாபெரும் குறிக்கோளின்படி, அவர்களது முத்த சகோதரர் இயேசுவின் அதே போன்ற அனுபவங்களின் வழியாக கடந்து செல்ல வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்களது அனுபவங்கள் யோசேப்பின் அனுபவங்களிலும் விளக்கிக் காண்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அவர்கள் அவர்களது முத்த சகோதரருக்கு சமமானவர்கள் அல்ல. அவர் அவர்களது தலையானவராகவும், முதன்மையானவராகவும், இரட்சிப்பின் அதிபதியாகவும் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார். ஆகையால் நாம் மறுபடியும் வாசிப்பதாவது: தேவன், “அநேகம் பிள்ளைகளை மகிழ்ச்சையில் கொண்டு வந்து சேர்க்கையில் அவர்களுடைய இரட்சிப்பின் அதிபதியை உபத்திரவங்களினாலே பூரணப் -படுத்துகிறது அவருக்கு ஏற்றதாக இருந்தது.” (எபிரேயர் 2:10)

இது போலவே, இந்த மாபெரும் அதிபதியின் கீழ் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட குமாரர்களின் கூட்டத்தார் அனைவரும் பாடுகள் மூலமாக பூரணப்படுத்தப்பட வேண்டும்.

கடந்த பத்தொண்பது (துற்போது இருபது) நூற்றாண்டு கால சபையில் கடுமையான அனுபவங்கள் இதை விவரிக்க வில்லையா? அப்போஸ்தலர் யோவான் அறிவிக்கிறதாவது: “அவர் இருந்த பிரகாரமாக நாமும் இவ்வகைத்தில் இருக்கிறோம்.” மறுபடியும் அவர் கூறுகிறதாவது: “உலகம் அவரை அறியாதபடியினாலே நம்மையும் அறியவில்லை.” (1 யோவான் 4:17; 3:1) யோசேப்பின் சகோதரர்கள், தங்களது சகோதரன் தங்களையும் எகிப்தியரையும் பஞ்சத்திலிருந்து காப்பவன் என்பதை அறியாதிருந்ததைப்போல, இந்த உலகமும் கூட மேசியாவின் மூலம் மட்டுமே யாரும் நித்திய ஜீவனைப் பெற முடியும் என்பதை உணரவில்லை.

இந்த இணைப்பில் தான் தன்னை முகாந்தரம் இல்லாமல் வெறுத்தார்கள் என்று குறிப்பிட்டு இதே போல தம் முடைய சீ-ர்களும் அநீதியாக வெறுக்கப்படுவர்கள் என்பதை ஏதிர்பார்க்க வேண்டும் என்று முன்னெசுத்தார். நாம் வாசிக்கிறதாவது: “உலகம் உங்களை பகைத்தால், அது உங்களை பகைக்கிறதற்கு முன்னே என்னைப் பகைத்ததென்று அறியுங்கள். நீங்கள் உலகத்தாராயிருந்தால் உலகம் தன்னுடையதைச் சிநேகித்தீருக்கும்; நீங்கள் உலகத்தாரயிராதபடியினாலும், நான் உங்களை உலகத்திலிருந்து தெரிந்து கொண்டபடியினாலும், உலகம் உங்களை பகைக்கிறது. ஊழியக்காரன் தன் எஜமானனிலும் பெரியவன்னால் என்று நான் உங்களுக்கு சொன்ன வார்த்தையை நினைத்துக் கொள்ளுங்கள். அவர்கள் என்னை துன்பப்படுத்தினதுண்டானால், உங்களையும் துன்பப்படுத்துவார்கள். அவர்கள் என் வசனத்தைக் கைக்கொண்டதுண்டானால், உங்கள் வசனத்தையும் கைக்கொள்ளுவார்கள். அவர்கள் என்னை அனுப்பினவரை அறியாதபடியினால் என் நாமத்தினிமித்தம் இவைகளையெல்லாம் உங்களுக்கு செய்வார்கள்..... முகாந்தரமில்லாமல் என்னை பகைத்தார்கள் என்று அவர்களுடைய வேதத்தில் எழுதியிருக்கிற வாக்கியங்கள் நிறைவேறும்படிக்கு இப்படியாயிற்று.” (யோவான் 15: 18:25)

நமது கர்த்தர் எடுத்து பேசிய முழு பகுதியையும் நாங்கள் இங்கே கொடுக்கிறோம். “நிமித்தமில்லாமல் என்னைப் பகைக்கிறவர்கள் என் தலைமயிலிலும் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். .... சேனைகளின் கர்த்தராகைய் ஆண்டவரே உமக்காக காத்திருக்கிறவர்கள் என்னிமித்தம் நாணமடையாதிருப்பார்களாக. உமது நிமித்தம் நிந்தையைச் சுகித்தேன்; இலச்சை என் முகத்தை மூடிற்று. என் சகோதரருக்கு வேற்று மனு-னும் என் தாயின் பிள்ளைகளுக்கு அந்நியனுமானேன். உம்முடைய வீட்டைக் குறித்து உண்டான பக்தி வெறாக்கியம் என்னைப் பட்சித்து; உம்மை நிந்திக்கிறவர்களுடைய நிந்தைகள் என் மேல் விழுந்து நிந்தை என் இருதயத்தைப் பிளந்து. நான் மிகவும் வேதனைப்படுகிறேன்; எனக்காக பரிதபிக்கிறவன் உண்டோ என்று காத்திருந்தேன், ஒருவனும் இல்லை; தேற்றுகிறவர்களுக்கும் காத்திருந்தேன், ஒருவனையும் காணேன். என் ஆகாரத்தில் கசப்புக் கலந்து கொடுத்தார்கள், என் தாக்துக்கு காடியை கொடுத்தார்கள்.” சங்கீதம் 69 : 4-9, 20,21)

உன்மைகளின் தத்துவம்

இயேசுவும் அவரது அனைத்து சீ-ர்களும் தெய்வீக நோக்கத்தீர்கு இசைவாக அவமானங்களையும் நிந்தைகளையும் அனுபவித்தார்கள் என்ற உன்மைகளை நாம் கவனித்திருக்கிறோம். இயேசுவும் அவரது ஆகிகால சபையும் தங்களது மாம்சீக பிரகாரமான சகோதரர்களாகிய யூதர்களினால் துன்பங்களை அனுபவித்தார்கள் என்று நாம் தெரிந்து கொள்கிறோம். அதிலிருந்து சுவிசே-யுகம் முழுவதும் சபை, இயேசுவின் சகோதரர்கள் மற்றும் விசுவாச வீட்டார் அனைவரும் கூட தங்கள் சகோதரர்

மூலமாகவே துன்பங்களை அனுபவித்தனர். இந்த சகோதரர்கள் யூதர்கள் அல்ல, ஆனால் கிறிஸ்தவர்கள். இயேசுவின் நாளில் யுத மதத்தினர் தங்களது நீதியான சகோதரர்களை துன்பப்படுத்தினது போல, ஆதீயிலிருந்து பேர் கிறிஸ்தவர்கள் கர்த்தரின் உண்மையுள்ள சீ-ர்களின் பிரதானமான துன்பப்படுத்துகிறவர்களாக இருந்திருக்கிறார்கள்.

இந்த துன்பம் ஒவ்வொரு சபைப்பிரிவிலும் உள்ள விசுவாசமுள்ள ஆத்துமாவின் மேல் வந்திருக்கிறது. இந்த துன்பங்கள் கிட்டத்தட்ட ஒவ்வொரு சபையின் அவிசுவாசமுள்ள ஆத்துமாவிடமிருந்து வந்திருக்கிறது. பிரிஸ்பட்டேரியன், கவனின்டர்ஸ், எபிஸ்கோபல் சபையினர், ரோமன் கத்தோலிக்கு, மெதாடிஸ்ட் மற்றும் பேப்டிஸ்ட் சபையினர் அனைவரும் அவர்களது குருடாயிருக்கிற சகோதரர்கள் மூலமாக துன்பத்தை அடைந்தனர். அந்த துன்பப்படுத்துகிற வேலையை குருடானவர்கள் தங்களிடையே பகிர்ந்து கொண்டனர். ஒவ்வொரு காரியத்திலும் இந்த துன்பப்படுத்துகிற வேலை தேவனுக்கு மகிழமையாக செய்யப்பட்டாகக் கருதப்பட்டது. இப்படியாக கர்த்தர் தீர்க்கதுரிசி மூலமாக இதை வெளிப்படுத்துகிறார். “என் நாமத்தினியித்தம் உங்களை பகைத்து, உங்களை அப்புறப்படுத்துகிற உங்கள் சகோதரர், கர்த்தர் மகிழமைப்படுவாராக என்கிறார்களே; அவர் உங்களுக்கு சந்தோ-ம் உண்டாகும்படி காணப்படுவார்; அவர்களே வெட்கப்படுவார்கள்.” (ஏசாயா 66:5)

பொதுவாக உலகமானது, யூதர்களையும் உள்ளடக்கி, இயேசுவை மரணத்துக்கு ஒப்புக்கொடுத்தது ஒரு பெரிய தவறு என்பதை உணர்கிறார்கள். இதே போல இயேசுவின் விசுவாசமுள்ள சீ-ர்களுக்கு எதிராக துன்பம் இழைக்கப்பட்டது என்பதையும் உணர்கிறார்கள். இன்னும் அதே குருடுத்தனம், அதே பொராமை குணம் நமது காலத்திலும் துன்பப்படுத்த வழிநடத்துகிறது.

பெரும்பாலானோர் தாங்கள் தேவனைப் பற்றியும் வேதத்தைப் பற்றியும் தெளிவாக தெரியாது என்பதை ஒத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். அவர்கள் வெளிச்சுத்தின் தேவனிடம் ஜெபித்து பாடுகிறார்கள். “வெளிச்சுத்திலே எங்களை வழி நடத்தும், எங்களை சுற்றியுள்ள இருளிலின் மத்தியிலிருந்து.” எனினும் ஏதாவது வெளிச்சம் தெரிந்தால் ஏதாவது அன்பான அல்லது மென்மையான குரலைக் கேட்டால், புதிய நாளின் விடியலை நோக்கி நடத்தினால், தேவனுடைய கிருபையின் ஜசுவரியத்தின் தெளிவையும், தேவனுடைய இரக்கத்தின் நீளம் மற்றும் அகலத்தையும் குறிப்பிட்டால், உடனே அவர்களது பாட்டு நின்று விடும், அவர்களது பரிகாசம் மற்றும் அவதாறு கற்களும் உருட்பட்படும். ஏன்? தற்செயலாக எந்த மாறுதலும் நடைபெறாது; இன்னும் அதீக வெளிச்சம் பெறலாகாது; தெய்வீக வாக்குத்தத்தம் நிறைவேறாது; புது விடியல் அறிவிக்கப்படாது.

ஆனால் இந்த சரித்தீர உண்மையினின் தத்துவம் என்ன? கிறிஸ்து பாடுபட வேண்டும் என்றும், அவரது அடிச்சுவட்டில் நடக்கிற அனைவரும் நிந்ததைகளையும், இழிவுகளையும், அவமானங்களையும் அவருடன் அனுபவிக்க வேண்டும் என்றும் தேவன் ஏன் அனுமதித்தார், நியமித்தார்? இயேசுவின் வி-யத்தில் அவரது அன்பையும் விசுவாசத்தையும் சோதிப்பதற்கும், இந்த கடுமையான அனுபவங்களை பிதாவானவர் பயன்படுத்தினார். மேலும் அவரது கீழ்ப்படிதலை தூதர்களுக்கும் மனிதர்களுக்கும் விளங்கப்பண்ணினார். மாபெரும் மகிழமையையும் கனத்தையும் அவருக்கு அளிக்கும் நோக்கத்துடன், லோகாஸ் பின்னர் இயேசுவின் தகுதியை பிதாவானவர் பார்த்தபடி மற்ற அனைவரும் பார்க்கும்படி செய்தார்.

இயேசு மரணபாரியந்தம் உண்மையுள்ளவராய் இருந்ததினால் அவர் மிகவும் உயர்த்தப்பட்டதை அங்கீகரிக்கும் வண்ணமாக வானத்தின் சேனைகள் அடையாள சித்திரமாக கூறுகிறதாவது: “அடிக்கப்பட்ட ஆட்டுக்குடியானவர் வல்லமையையும், ஜசுவரியத்தையும், ஞானத்தையும், பெலத்தையும், கனத்தையும், மகிழமையையும், ஸ்தோத்திரத்தையும் பெற்றுக்கொள்ள பாத்திராயிருக்கிறார்.” (வெளிப்படுத்துதல் 5:12) லோகாஸாகிய இயேசுவின் தகுதியை வெளிப்படுத்துதல் அவசியமானதாக அல்லது சரியானதாக இருக்கும் போது, விழுந்து போன இன்த்திலிருந்து கூட்டிச்சேர்க்கப்பட்டு தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட சபையானது, தேவனிடத்தில் தங்களது மரண பரியந்தமுமான விசுவாசத்தை நீருபிப்பதற்கு அவசியமாயிருந்தது. எனினும் அங்கே ஒரு வித்தியாசம் இருக்கிறது.

ஆண்டவருடைய வி-யத்தில், அவர் பரலோக மகிழமையை விடுவதற்கு முன்பு பூரணராக இருந்தார். மனிதனாகிய கிறிஸ்து இயேசுவான போதும் அவர் பூரணராக, “பரிசுத்தரும், குற்றமற்றவரும், மாசில்லாதவரும், பாவிக்களுக்கு விலகினவருமாக” இருந்தார். “அவரிடத்தில் பாவமில்லை.” ஆனால் அவரது சீ-ர்களிடத்தில் மாம்சத்தின் பலவீனம் இன்னும் இருக்கிறது. ஆனால் வழி வழியாக வந்த அவர்களது மாம்சீக பலவீனத்தின்படி அவர்கள் தீர்க்கப்படவில்லை. ஆனால் அவர்களது அன்பு மற்றும் அவர்களது இருதயத்தின் வைராக்கியத்தின்படி தீர்க்கப்படுகிறார்கள். அவர்களது மாம்சீக பலவீனத்தை தங்கள் தீற்மைக்குத் தக்கதாக ஜெயங்கொண்டு, “அந்தகாரத்தினின்று ஆச்சரியமான ஒளியினிடத்திற்கு வரவழைத்தவருடைய புண்ணியங்களை அறிவிக்கும்படி,” தங்களது தலைவரும் இரட்சகருமானவரின் அடிச்சுவட்டில் விசுவாசத்துடன் நடப்பதற்கான அவர்களது முயற்சியினால் இந்த அன்பின் வைரக்கியம் சாட்சி பகரப்படுகிறது.